

Чрезъ руски отначало, а по-после, когато следва въ Лайпцигъ, и направо, се запознава и съ нѣкои отъ английскитѣ поети, които сж указали известно влияние за поетическото му развитие — Бърнсъ, Байронъ, Шелли, Тенисонъ, а покъсно Уайлдъ — съ естетизма си, поетическия си анархизъмъ, съ парадокситѣ си...

„Идеологично“ е влиянието на Ибсена, у когото Славейковъ намира солидна опора за индивидуалистичнитѣ си възгледи и стрем еж

*

НѢМСКО ВЛИЯНИЕ. Най-значително, обаче, е нѣмското влияние върху него.

Той е първиятъ ни поетъ, за когото можемъ да кажемъ, че се е училъ у Гете. Било, обаче, поради туй, че Гете, както Пушкинъ и Толстой, е отъ категорията на „непостижимитѣ“ образци, на които не може да се подражава, а и поради различнитѣ темпераменти на учителя и ученика, чувствително, осезателно влияние на нѣмския поетъ върху нашия се долавя рѣдко — (само нѣколко стихотворения по тонъ напомнятъ известни Гетеви пѣсни, сжщо „Симфония на безнадеждността“ — I ч. е повлияна отъ „Prometeus“).¹⁾ Въ сжщностъ Гете съ творенията си и възгледитѣ си е билъ една жива „Ars poetica“ за Славейкова: у него той школува, усвоява художественитѣ му схващания, възхищава се отъ благородната простота на неговитѣ пѣсни, отъ аполоновското му величие и спокойствие. Въ него той намира подкрепа и

¹⁾ За това по подробно въ „Гете у насъ“ отъ Б. Пеневъ, П. Сп. 69 кн.